

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1888, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată citi.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al cărui abonament se sfârșește cu ultima Decembrie 1887, să-și înnoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va fi silită a sista espedirea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, în 11 Ianuarie, 1888.

Am fost dedați noi românii să vedem la spațele noastre formându-se alianțe de unguri, sēcui și sasi, am vădut chiar și religiuni recepte și nerecepte în Ardeal, și se vede, că ear avem să stăm în fața unei atari alianțe.

La aceasta conclusiune trebuie se venim aprețind vorbirea deputatului cetății Sibiu, a domnului Dr. Oscar Meltzl, ținută în zilele trecute, cu ocaziunea desbaterei bugetului; și dacă vom judeca după ținuta politică a acestui deputat, ținuta politică a sasilor, nu avem să ne îndoim cât e mai puțin despre realizarea planurilor ungaro-săsesci din Ardeal.

Mai anii trecuți am vădut pe dl Zay, alergând prin Cluș și făcând causă comună cu cei dela Kultur-egylet, acum vedem o altă celebritate săsească vorbind în dietă despre interesele speciale ale sasilor.

Sasii nu pot uita, că ei până la anul 1876 au format un stat în stat, că au administrat sub un comite al națiunii lor o avere colosală și o au întrebuințat aproape numai pentru scopuri culturale săsesci, ear exclusivismul săsesc nu permitea românului ori altui neam să se vire în v'run magistrat de a le lor, pe terenul industrial și formaseră nisce „Zunfuri“, în cari erau îngrediți ca cu muri chineșesci, ca să nu poată nimenea învăța vr'o meserie, lucruri aceste, cari trebuie se fie condamnate de toată lumea civilisată.

FOIȚA.

ROSA ALBĂ.

Un episod din resbelul mexicano-francez.
(Urmare.)

Aristocrația și elita din Mexico, care sub domnia tirană a lui Iuarez suferise atât de mult, nu scia cu ce splendoare să sərbătorească pe eliberatori. Petrecherile și încă dintre cele mai alese, erau la ordinea zilei. Spre a avea ovațiunea mai multă splendoare și farmec, ba poate și pentru a încungiura neînțelegerile religioase și politice, cari de obicei conduceau la amărăciuni și supărări, adese puneau în fruntea întreprinderilor femei din cele mai alese ale societăților mexicane.

Sala cea mare a hotelului Iturbide era îndesuită de oșpeți, când sosi Don Francisco Carbajal cu sora și nepoata sa. O salutare și o recomandare urmă îndată după sosire și Conchita însoțită de un cavalier intră în rîndul celorlalte părechi, cari se mișcau în sus și jos în jurul unei mese mari pregătite pe seama oaspeților.

Don Francisco oferise brațul nepoatei sale unui tiner, despre care ea aușise adese vorbindu-se în casa unchiu-seu. Acesta sosise numai acum de cu-

Aceste stări săsesci le a reclamat dl Meltzl din nou în dieta țerei și a pus în vedere guvernului, că la moment ce le va acorda sasilor prerogative, se înțelege preste români, căci numai de români poate fi vorba, atunci sasii renunță dela ori ce opoziție națională, numai și numai să fie puși unde a fost odată.

Domnul ministru președinte Tisza e mare măestru, le pune multe în vedere, numai cere necondiționat, ca sasii să nu mai informeze lumea din afară și în special pe Germania despre lucrurile ce se petrec la noi în țeară.

Vom vedea ce vor promite deputații sasi, bine acentuăm promite, pentru că cauza națională a sasilor nu atarnă nici dela dl Meltzl, nici dela ceilalți câțiva deputați, cari șed în dieta țerei, ci atarnă dela totalitatea poporului săsesc, pe care l pune la cale o preoțime bine disciplinată, organizată și cu studii de pre la facultățile din Jena, Lipsca și Berolina.

Promisiunile sasilor și chiar și promisiunile dlui Tisza credem, că vor rămănea numai promisiuni, — dar tot ce regretăm este, că se pun la cale porniri nouă contra noastră a românilor.

Nu ne putem închipui o politică mai neînțeleaptă din partea guvernului ca și aceasta, când în fața situațiunii celei turbure din afară să proiectează o nouă falangă ungaro-săsească contra noastră a românilor și în special nu credem, că ar putea fi o politică sănătoasă, când guvernul ar putea se între în negociațiuni cu un popor ce merge cu pași repeși spre pustiire în contul altui popor ce dă ași un contingent de aproape 3 milioane și care popor ași numai o cecă a fost pe timpul „unio trium nationum“ o masă brută, ci este un popor viguros cu constiintă națională și în sinul seu are o clasă nu meroasă de oameni inteligenți.

Se poate că dl Tisza nu ne cunoaște, noi însă nu o credem, dar se poate și aceea că ademenirile marelui ministru să fi urmat numai după prealabile înțelegeri între guvern și sasi, ca mai târziu tot guvernul să rămână păcălit. Cine ne cunoaște manevrele săsesci cu corespondințele de prin „Pester Lloyd“ când s'a inaugurat provisoriu cu postul de comite suprem și cine nu scie, că ele nu au putut ținti în o altă parte, decât a asigura acel post unui sas, desigur nu a la Wächter, ci a la Zay sau alt matador ca densus.

Timpurile sunt grele și oamenii, ușor să lasă a fi seduși de succese fie ele chiar și numai momentane, și dacă sasii se vor folosi de enunțamentele premierului nostru, noi ne putem treși cu falanga pomenită în față, — o falangă, care deși nu ar pu-

rënd dela Paris, unde fusese de timp mai îndelungat în unele afaceri ereditari. Conchita îl văduse ași pentru prima dată. El era descendentul unei familii bogate și renumite cu numele Rubio și precum înțeleșese Conchita era destinat de fiitorul ei soț.

Conchita petrecuse anii din urmă în San-Luis-Potosi cu muma și precum se vede, aparținea altei societăți, a cărei principii erau cu totul străine celor, în cari unchiul seu o introdusese acum.

În familia, în care crescuse ea, dominaseră idei științifice cu mult mai sublime, de cum era aceasta obicinuit în societatea din Mexico. Oamenii de frunte și influință, aderenți ai partidei liberale, cu cari convenise aproape în fie-care și fi desceptaseră ambițiunea spre multe bune și frumoase. Toate aceste lipsiau în societatea cea noauă. Până a trăit muma nici nu reflectase la viitoriu, nu scia nici aceea, că a eredit o avere de mai multe milioane, ba chiar și petrecherile juvenile, de cari de altcum tinerimea se interesează, îi erau cu totul străine.

Nisuițele serioase ale părinților și cunoscuților ei erau: desceptarea poporului mexican din somnul cel adenc, în care îl deținuse preoțimea fanatică aproape de pe timpul lui Cortez, conducerea lui la libertate și independență și alte asemenea idei sublime. Și copila dotată cu deosebite facultăți intelectuali afla aceste idei destul de interesante, pentru a și petrece timpul cu ele.

tea fi ca a lui Alecsandru cel mare, totuși ne ar putea da mult de lucru.

Încât cunoaștem noi pe sasi — și credem a-i cunoaște bine, ei sunt oamenii pacturilor, viri circumspecti, și de câte ori au pactat — totdeauna au pactat pe contul românilor. Vorbirea dlui Meltzl ne arată în de ajuns, că Dsa a vorbit numai de scoale săsesci, universitate săsească fără se i fi plăcut a aminti cu un cuvânt, că în fondul regin ași și totdeauna maioritatea o a format românii și nu sasii și că aceia cu toată maioritatea lor în universitate nu pot scoate din urne decât unul cel mult doi deputați, grație legii electorale pe care dl Metz se vede, că o află de bună, pentru ca să poată fi siguri de stăpânire.

Revista politică.

De câte-va zile incoace s'au ivit earăși păreri optimiste cu privire la situațiunea esternă, cu toate că până acum nu putem înregistra nici un moment mai de importanță, pe care s'ar putea basa mai cu temei asigurările de pace. Ca un symptom de o favorabilă situațiune s'ar putea semnala numai cuvintele adresate de împăratul Germaniei Vilhelm, cu ocaziunea audienței, ce i-o dete preșe intelui casei deputaților prusieni, prin cari bătrânul monarch și exprimă speranța în mântinerea păcei. Împăratul Germaniei a vorbit de tot liniștit referitoriu la situațiunea esternă; partea cea mai mare a vorbirii lui se referă la afacerile speciale ale prusienilor și cu deosebire la starea financiară.

Tot spiritul pacinic transpiră acum și din țiarele oficioase ale monarchiei noastre, cari de și ved, că situațiunea e încordată, ȳic, că nimenea nu se gândesce la rășboiu. Nu tot așa scriu însă ȳiarele militare din monarchia noastră. Ele poartă un limbaj cu mult mai vechement și atăță oare și cum la rășboiu, ȳicend, că Rusia de aceea nu-l începe acum, fiind că nu e pregătită. Austria e pregătită, să-l înceapă ea dar. Ca mai bine să ne lămurim espu-nem câte-va aprețieri ale ȳiarului vienez, „Arme und Marine Ztg“, care sub titlul „Încă odată: pace sau resbel“ scrie între altele următoarele: Da, în ȳiua, în carea Rusia va fi pregătită, ne va ataca. Îndată ce imperiul țarului va fi în stare să se angajeze într'un rășboiu, Austro-Ungaria va avea să suferă ciocnirea. Ear noi întrebăm ași pentru a doua de cea oară: Trebuie oare să-i dăm timp Rusiei să se organizeze? Oare monarchia habșburgică e silită să aștepte în liniște, ca Rusia

După ce muri muma, ea petrecu câte-va luni la o familie înrudită din San-Luis-Potosi. Când a venit la Mexico, în casa unchiu-seu, era încă în doliu și așa bunăcuviința nu-i permitea a participa la petrecherile — de altcum și așa destul de rare sub domnia lui Iuarez.

Tinerul, care își oferise brațul seu Conchitei, spre a o conduce la masă, era un adevărat tip de cavalier mexican. El se chema „Don Miguel Pradel Rubio“ — un lingușitor al femeilor ca toți cei ce voesc a și asigura simpatiile unei ființe femeiesci prin complemente, laude și câte și mai câte. Dar nu-și nimerise omul, căci Conchita, ca una, care se ocupa cu cugete serioase, desprețuia lingușirile.

Generalul Bazaine tocmai toastase pentru sănătatea împăratului francez și prosperarea republicei mexicane.

Don Miguel se întoarse cătră vecină sa și-i șopti!

— Întru prosperarea și independența patriei noastre, Conchita! —

Conchita consimți cu aceasta și tocmai voi să ciocnească cu densus când ochii ei înțepeniră asupra unui oficer dela a doua masă. Un soldat în uniformă elegantă, care o ficsa în continuu. Măna ei tremură... ear păharul l scăpă din mână...

— ȳi poate rēu dșoară? — întrebă Don Miguel inspăimēntat.

să-și poată alege momentul favorabil. — Comitem o greșală neiertată, de cumva lăsăm să ne scape ocaziunea d'ă micșora pe Rusia așa de tare, încât să nu mai poată vătămă interesele Europei și să nu mai poată tulbura odichna continentului. După cum se află Rusia acum, cu puterea ce ea posedă, este un spin în carnea popoarelor europene, ea neconținut amenință pacea și e o piedecă a culturii și a progresului; ea constituie o rușine pentru secolul al 19-lea. Trebuie ca acest imperiu de sclavi, încă barbari, să fie respins până la marginile extreme ale continentului. Numai în Asia poate avea moscovitul o misiune istorică; în Europa nu e loc pentru Rusia. Austria a alungat bandele tatarilor și hordele mongole. Ea a apărât Europa de invasiunea otomană și a alungat pe apărătorii semilunii în veacul de mijloc. Ea va reuși de sigur să pună odată capăt și barbariei rusești. Pentru aceea e mai bine să isprăvim mai curând; noi suntem gata; trebuie să ne folosim de marile noastre pregătiri și să nu așteptăm până ce Rusia și va vedea șansele favorabile asigurate. — Ce-i drept, trebuie o mare energie morală, ca se putem arăta lumii, că Austro-Ungaria nu se dă înlături înaintea unui război, ce la prima privire, pare a fi o luptă ofensivă din partea noastră, dar care în realitate, n'ar fi alt-ceva decât prevenirea unui atac, ce mai curând sau mai târziu trebuie să se întâmple din partea Rusiei. Operând noi nu vom face alt-ceva, decât vom apuca înainte politicii moscovite. Se nu mai așteptăm, să nu mai șovăim, înainte!

Foile rusești poartă un limbaj pacinic. Aceasta se poate constata mai cu seamă din cele espuse de ziarul „Nord.“ Chiar și „Gaz. de Moskova“, consideră pacea de asigurată. Ea merge și mai departe și dorește ca aspirațiile pacifice ale celorlalte puteri să fie tot așa de sincere ca ale Rusiei. Mai cu seamă dorește numita foaie ca din actele guvernelor din statele vecine să transpire tot acest limbaj. — Cu privire la aceste manifestații pacifice ale ziarelor ruse și ale guvernului rusec „Standard“ crede, că au unicul scop d'ă pregăti isbânda împrumutului, ce voesc să contracteze Rusia.

În ceea ce privește starea lucrurilor din Bulgaria, nu se poate prevedea ce se va întâmpla cu aceasta nenorocită țărișoară. Guvernul îi asigură un viitor strălucit, ear dacă se iau în băgare de seamă spusele opoziției, trebuie să i se predică o ruinare totală. După scrierile mai proaspete, principele se folosește de toată ocaziunea a deveni popular și a se întări pe tronul bulgar. Din Petersburg se scrie însă „Coresp. Pol.“, că Rusia ar fi gata a intra la învoială după depărtarea principelui Ferdinand. Ea va trimite de agent diplomatic la Sofia pe ministrul de odinioară, generalul, Cantacuzino, care va forma și un cabinet provisoriu, până ce cestiunea bulgară se va rezolva în mod definitiv.

„Die Presse“ luând notiță despre aceasta scire, ce a produs multă răceală în cercurile politice din Viena, îndoiindu-se de o astfel de hotărâre acelor din Petersburg, ce ar putea avea și un rezultat fatal, scrie: Avem cauze de a crede, că rușii se tem acum a lua astfel de pași și atunci toată acțiunea actuală a Rusiei cu privire la cestiunea bulgară apare ca un lucru neserios, ca un plan de activitate, care n'are nici decum în vedere susținerea păcii, ci caută a amăgi lumea și a câștiga timp, așteaptă adecă o ocaziune mai binevenită pentru a intra în o acțiune mai viuă. Până ce însă cestiunea militară în con-

— O, nu! Numai o ametală momentană m'a cuprins, a trecut deja... mulțămesc!.. Ochii ei însă încă odată se furișară în direcțiunea, unde ședea adjutantul cel blondin — ce răpise rosa ei cea albă. Se infuriose... voia să ignoreze acel jun, care cu privirea-i înfocată o străpungea până în adâncul inimii. Începu deci a conserva cu vecinul său... se forța a arăta obrăncnicului, că 'l desprețușese și pe consoții lui... precum și întregă partida, care îi primise și ospetase atât de splendid.

— Ai observat, Conchita, oficerul acela ce șede în capul mesei a doua? — o întrebă vecinul său. Generalul Bazaine l'a denumit de adjutant al său în statul major, pentru că s'a distins la Puebla. —

— Pe mine nu me interesează francesii — reflectă ea.

Don Miguel fu surprins.

— Dacă mi permiți a privi acest răspuns ca un favor pentru mine, dsoară, atunci și mulțămesc și-i sărută mâna.

Conchita nu-l înțelesese. Ea privia în ochii lui și cugeta la francesul cel blondin, care vârsase sângele aceluia cu ale căror speranțe s'au nimicit și cele mai ferbinți dorințe ale ei.

(Va urma).

gresul „polomner“ stă neschimbată, nodul incurării și tulburarea păcii nu trebuiesc căutate la Sofia, ci în ținuta generală a politicilor rusești, cari instinctiv, ori cu tendință adeseori vine în conflict cu Europa și mai bine dis cu Orientul. Când și unde va deveni acest conflict mai acut, nu o știe încă nimeni, se prevede însă atâta, că el nu se poate rezolvi pe cale pacifică și într'un astfel de mod ca rușii să rămână pentru totdeauna mulțămiiți și satisfăcuți. Aceste es puneri par a corăspunde alarmei dată de „Armee und Marine Ztg.“

Sbuciumări sociale.

„Tribuna“ în darea de seamă despre evenimentele din anul 1887, a ajuns în fine la capătul socotelei, la „Sbuciumările sociale“.

Este meritul „Tribunei“, că astăzi au românii materie de scris și pentru aceasta rubrică.

Se țice, că numai pentru de a demonstra, că nu sunt fondate vederile corespondentului nostru din Brașov în privința bilanțului „Institutului tipografic“, au luat hotărârea de a se opinti și a eda ziarul în format mai mare, și în faptă dela 1 Ianuarie a. c. este tipărită „Tribuna“ pe hârtie mai lată cu 6 1/2 și mai lungă cu 5 1/2 cm. decât cea din trecut, și în loc de 4 coloane mai late are 5 mai înguste, dar materialul este tot același și tot atâta, cât era mai înainte, căci în loc de 12 coloane late, astăzi are ocupate cu material de cetit 12 coloane înguste, ear tipariu cu litere mari și rari este mai mult decât mai înainte, deci numai la vedere, și numai pentru publicul „naiv“, la care speculează „Tribuna“ este ea mai mare, în realitate însă este tot ca în trecut, numai pērul i-a mai crescut, dar carnea, bună rea, cum a fost, tot atâta a rămas.

Cugetam, că dacă i-a crescut exteriorul, doară îi va fi crescut și mintea, și la început se părea, că se nusesce să devină mai obiectivă, dar aceasta a fost numai la părere, pentru că „lupul și schimbă pērul dar năravul nu“, lupul tot lup rămâne.

Numărul 6 de Duminecă „bijbăe“ de personalități, de denunciări, de neadevăruri și de suspiți onări tot ca și în anul trecut.

Sub titlul „Sbuciumări sociale“ tot cu aceeași limbă otrăvită se mai calumniază societatea română de aici.

Incepe cu balul românesc, fiind-că acesta este al „Reuniunii femeilor române“ și svēcolindu-se în dreapta și în stânga, deși recunoaște autorul articolului, că balul acesta „ne dă chiar un fel de lustru real“ în urmă concludă totuși, că mulți oameni se impacă în cele din urmă cu gândul, că nu trebuie neapărat să meargă și ei la bal „național“ și rămân acasă, pentru că acest „bal are reputațiunea unui bal de elită“ și e „cel mai elegant“ împreună cu cheltueli de 20, 300, și 400 fl.

Nu pentru aceea e balul românesc bal de „elită“ și bal „elegant“ pentru-că femeile române cheltuiesc mult și peste puterile lor pe toalete, ci este de elită, pentru-că la acela este invitată numai elita publicului din Sibiu și din provincie, și este pentru că femeile române deși ieșite din mijlocul maselor „inculte“ cum țice „Tribuna“, au gust fin și și în stofă ieftină știu se apară elegante, și știu primi publicul elegant străin în mod prevenitor.

Când a făcut cineva imputări vreunei femei române, pentru-că „pentru decorul națiunii“ n'a „tras dela gura copiilor“, ci a făcut cu balul numai „cheltueli potrivite cu starea sa“?

Când a fost eschis costumul național dela balul românesc, carele procurat odată, este tot elegant și se poate folosi la mai multe baluri?

Toate mistificările „Tribunei“ sunt numai un avis la adresele știute, și poate un felu de justificare anticipată, ca o parte a publicului român de aici să nu participe la bal, escusându-se cu sērăcia, pentru că reușita aceluia nu le ar conveni, ear venitul este menit pentru școala de fete a Reuniunii, carea din patimă „nedumerită“ este stearsă din inima unor tribunisti.

Continuă cu „Reuniunea de cântări“, ale cărei concerte de regulă sunt binecercetate, află însă demn de a eternisa în anele istoriei, că nu încap tot publicul în „banca primă“, și se țice, că s'ar fi întâmplat vr'odată, ca în „banca primă“ să ocupe loc și copii, pe când oameni bătrâni, persoane foarte onorabile stăteau în picioare.

Lucru mare acesta, carele trebuie să-l știe toată lumea; dar în viitoriu nu se va mai întâmpla, căci ne asigură „Tribuna“, că comitetul reuniunii a luat hotărârea de a urca pe viitoriu prețurile pentru „primele două bănci“, — despre ce însă membrii comitetului n'au nici o știre, dar li se dă avisul ca să o facă, și trebuie să o facă, ca să delature o „calamitate“ ca aceasta.

De aci o transportă apoi pe „banca întâia“ la „Asociațiune“ și o prezentează, ca pe una, careia nu i-a venit la socoteală, când ieșită tot din „banca primă“, baronesa Elena Pop „fiica

baronului Ladislau Pop, odinioară vice-gubernator al Transilvaniei, strănepoata lui Petru Maior, întemeietoriul culturii noastre moderne“ a făcut „națiunii“ serviciul de a ocupa postul de directoră la școala de fete a Asociațiunii, ear astăzi, când baronesa Elena Pop nu mai este în fruntea școlii, ea, „banca primă“ dirige, directrița execută, (se înțelege la școală), ear comitetul Asociațiunii e numai în dosul perdelei.

Acesta e tot cântecul vechiu al „Tribunei“, tot neadevărurile și insinuările, cu cari s'a încercat ea la timpul său să ruineze școala Asociațiunii, cu cari însă s'a blamat, după cum a meritat, și cari azi nu mai prind nici chiar la mame-lucii celor ce au înscenat scandalul.

Domnișoara baronesa Elena Pop n'a avut lipsă de nici o „titlă lungă“ ca să fie bineventată de români în fruntea institutului „Asociațiunii“, pentru-că dēnsa nu în puterea renumelui părinților și a strămoșilor — despre cari acum auzim pentru primadată — ci pentru însușirile sale personale a meritat acel post, — dar dacă n'a voit se-l mai țină, ce se-i faci?

Creдем însă, că aceia, cari ne intrerupt o poartă prin țiare, nu-i fac nici un serviciu bun.

Ear Dșoarei baronesa Elena Pop, îi rămâne mângăerea — țice „Tribuna“, că i-a făcut societății române un serviciu neprețuit, deoarece retragerea dsale din fruntea institutului a fost signalul dat pentru o reacțiune sănătoasă și binefăcătoare, nu numai în ceea ce privește viitorul institutului, ci totodată și cât pentru desvoltarea vieții noastre sociale“.

Așa să fie! țicem și noi, și încât privește școala, dacă se pot considera de „reacțiune sănătoasă“ schimbările făcute, apoi noi constatăm, că îmbunătățirea a început a prinde rădăcini deja; cealaltă parte — „desvoltarea vieții „noastre“ — Tribuniștii vorbesc — sociale“ nu șcim cât va progresa prin Josefstadt, deocamdată vedem numai, că și a „strēns rēndurile“ și la comandă nu vor participa nici la balul românesc, și nu i vedem contribuind nici la un scop național.

S'a făcut — țice mai departe Tribuna, — nici că se putea altfel, încercări de a produce, în vēr-tutea acestor supărări o desbinare adēncă și constantă între noi, încât să nu ne mai putem întâlni nici odată“

„Atât la Sibiu, cât și la Arad, ca pretutinde-ne, încercările de felul acesta sunt și rămân ridicole, tîndcă la urma urmelor, noi tot ținem unii cu alții“.

Noi nu șcim, și suntem siguri, că nici Tribuna nu va putea constata, că cineva din acea parte a societății române din Sibiu, carea nu se bucura de grația „Tribunei“, ar fi încercat să producă „o desbinare adēncă și constantă“ între românii de aici, ci din contră toți pașii lor au țintit și țintesc într'acolo, ca societatea ca atare, fără privire la divergențe politice și bisericesci să se închege și să fie una; am susținut însă și o știe toată lumea chiar din organul lor, că „tribunistii“ au produs „desbinarea“ societății române din Sibiu, și că a și realizat o desbinarea, izolându-se cu totul pe toate terenele de ceialalți români.

Sunt ridicole acestea fapte, o țicem și noi, dar prin ele devin ridicoli și românii și devin desconsiderați și de străini, chiar atunci, când ar ave mai mare trebuință de concordie, ca să fie tari de a se putea apăra contra aceluia, cari deși tari din grația sorții, nu se sfiesc în fața lumii a se provoca la înfrățire, cu scopul, ca se formeze o „falangă“ puternică contra românilor.

Deci este datorie românească și de onoare a aceluia, cari au căutat desbinarea românilor în acest centru, la care cu mândrie priviau toți românii până mai eri alaltă eri, și îi imitau în faptele cele bune, ca cu o ție mai înainte să restabilească concordia în societate, lăpădându-se de „duchul necurat“ carele sub aripile lor a sēmēnat, nutrește și propagă desbinarea.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Făgăraș, țina sf. Ioan 1888 căl. vechiu. Domnule redactor! Dați mi voie să vă raportez despre unele lucruri mai de însemnătate, petrecute în orășelul nostru în țilele mai proaspete.

I. În 30 Decembre 1887 st. v. anul care acum a apus pentru eternitate — s'a ținut în Făgăraș sinodul protopresbiteral gr. or. al tractului cu același nume. Acest sinod se ține odată în an*) și obiectele aparținătoare acestui sinod au o însemnătate vitală pentru biserică, și membrii ei. Sinodul protopresbiteral gr. or. al tractului Făgăraș, avēnd sarcina a îngrijii de înaintarea treburilor bisericesci,

*) După prescrierile statutului organie în 1-a sau a 2-a Duminecă a luni lui Faur.

scolari și fundaționali din acest protopresbiterat, se nisuesc să stea la înălțimea chemării sale. Aceasta s'a putut observa în sesiunea sinodului protopresbiterat dela 30 Decembrie 1887 mai mult ca ori și când, căci s'a mai ținut și mai înainte acest sinod, dar lucrurile nu decurgeau cu atâta interes și cunoștință de cauză ca acum.

S'au pertractat în acest sinod protopresbiterat următoarele obiecte cu următorii rezultate:

a) *raportul adm. protopresbiterat despre activitatea sa și despre starea lucrurilor din protopresbiterat.* Părintele administrator protopresbiterat M. O. Domn Iuliu Dan, prezentând sinodului acest raport, despre starea bisericeii, scoalei și fundațiilor din tract, după ce acela cu deosebit interes se ascultă din partea membrilor sinodali, și după ce urmează o serioasă dezbateră asupra lui, raportul ca cel dintâi raport protopresbiterat întocmit după forma convenită, se ia cu plăcere la cunoștință. Din raport s'a vădit, că numărul sufletelor în protopresbiteratul Făgărașului este în total 25,551; — protopresbiteratul constă din 35 parochii matre și 2 filii cu 34 parochi, 3 capelani și 2 administratori parochiali — o singură parochie e vacantă. S'au născut în protopresbiterat 1110 suflete și au murit 718 — cu 392 mai mulți vii ca morți. S'au cununat în protopresbiterat 187 părechi, și s'au pertractat 9 procese divorțiale. Copii obligați a frecuenta scoala au fost 3573 și o au cercetat 2650. Învățători au fost 32, dintre cari 15 definitiv și 17 provizori; scoale elementare 31. Toate aceste date valabile pentru anul 1887;

b) *cesiunea fondului protopresbiterat.* Fondul protopresbiteratului Făgăraș, după raportul răposatului protopresbiter Petru Popescu, constă din 80 fl. v. a. care sumă — după afirmarea aceluiași protopresbiter — s'a aflat la densus, și astăzi se află cesiunea cu acest fond nerolovată, având a se scoate aceasta pretensiune din averea rămasă după răposatul protopresbiter, și în acest sinod s'a și luat măsuri pentru încasarea banilor, prin epitropia protopresbiterală. Un adaus la fondul protopresbiterat Făgăraș se va face în măsură proporțională dela comunele anecuate la acest tract din fostul protopresbiterat Făgăraș II, care adaus s'a luat măsuri a se încasa în timpul cel mai scurt prin epitropia protopresbiterală;

c) *alegerăa unui asesor în scaunul protopresbiterat.* S'a făcut propunere ca scaunul protopresbiterat să se aleagă din nou întreg, avându-se în vedere și comunele anecuate după arondarea protopresbiteratelor din anul 1882. Aceasta împregiurare a dat ansă sinodului protopresbiterat a nu îndeplini postul de asesor, ce este vacant, până când, nu se va clarifica cesiunea, dacă trebuie să se aleagă toți membrii din nou în scaunul protopresbiterat, sau cei vechi rămân, și numai locurile devenite vacante sunt de a se îndeplini. Răspuns la întrebările acestea vor da organele bisericeii noastre mai înalte.

Prezenți din membrii sinodului protopresbiterat au fost 26, 8 au lipsit, 1 a răposat și 1 a trecut la religiunea greco-catolică. — Atâta despre sinodul protopresbiterat al tractului Făgăraș.

În 6 Ianuarie 1888 st. v. — ziua botezului Mântuitorului nostru — am petrecut la cele eterne pe Sora Ioan Turcu, născută Dan, deamna soție a dlui Ioan Turcu, protonotar comitatens. Acest cas de moarte a pus în mișcare întreg orașelul nostru și cu el și comitatul până la estinse depărtări, căci cine nu cunoaște familia protonotariului Turcu, și cunoscându-o cine n'a simțit durere, auzind, că scumpa i soție a repausat, lăsându-l singur cu cinci copilași mici în iragedă etate dela 3 până la 12 ani. Înmormântarea s'a făcut după rital gr. or., la biserica română gr. or. de aici, și a fost una dintre cele mai frumoase înmormântări întemplate în Făgăraș. Toate corporațiile erau reprezentate, între cari amintesc corpul amployaților comitatensi cu Ilustritatea sa dnul comite suprem, Mihail de Horváth în frunte, amployații dela judecătorie, corpul ofițerilor, amployații orașului, apoi din comitat, din cele mai mari îndepărtări: preoți, notari, reprezentanți comunali și bisericesci și alții. Serviciul înmormântării l'a severșit șapte preoți greco or. în frunte cu Mult onor. domn Iuliu Dan, administrator protopresbiterat care a rostit o cuvântare dintre cele mai bune succese, storcând lacrimi din ochii tuturor celor prezenți. Cociugul funebral era împodobit cu diferite cununi, între cari una lipsia — aceea a reuniunii femeilor române gr. or. din Făgăraș — a căreia membră fundatoare a fost repausată.

Varietăți.

* Invitare la balul arangiat de „reuniunea femeilor române din Sibiu“ ce se va ține în 11 Februarie, 1888 st. n. în sala hotelului la „Împăratul

roman“. Începutul la 8 oare seara Venitul curat este destinat în favorul reuniunii.

Prețul de intrare:

a) de persoană 1 fl. 50 cr.
b) membrii de familie câte 1 fl. 50 cr. de persoană, ear dela 3 persoane în sus de fie-care persoană câte 1 fl.

Logea mare 8 fl.; logea mică 5 fl.

Bilete de intrare se vând în ziua balului înainte de ameași dela 10—12 și după ameași dela 3—5 la hotelul „Împăratul roman“, camera Nr. 1 și seara la cassă.

Comitetul reuniunii.

* (Ministrul de războiu austriac morbos.) Ministrul de războiu austriac contele, Bylandt-Reidt, de vro câteva zile suferă greu de un morb intern, care l'impedecă cu desăvârșire în conducerea afacerilor la acest ministeriu. Numitul ministru s'a supus unei operațiuni medicale, executată de un medic renumit al statului major, care și până aci a fost medicul de casa al pacientului. Pentru ca afacerile la ministeriul de războiu să nu rămână neglijate, șeful secțiunii f. m. l. cavalier de Merkl a luat însuși în mână conducerea afacerilor la acest ministeriu, până când contele Bylandt-Reidt se va în sănătoșă.

* (Din casa magnaților.) În ultima ședință a casei magnaților s'a cetit un autograf al Maiest. Sale în urma căruia vice-președintele acestei case, baronul Nicolau Vay este denumit de președinte al casei magnaților. Denumirea unui judex curiae în locul decedatului Sennyei precum și a unui vice-președinte al casei magnaților, nu s'a efectuit deocamdată; se susține însă, că pentru aceasta dignitate va fi denumit fostul președinte al casei magnaților Szögyényi Marich, care de present poartă dignitatea de tavernier.

* (Cum se află principele de coroană german în privința sanitară de present?) În urma ultimelor telegrame starea sănătății principelui de coroană german merge în spre bine. Umflătură din grumaz se dăce, că a dispărut mai de tot și principele este de firma speranță, că cu ivirea primăverii va putea părăsi și el orașul San-Remo.

* (Înființarea de scoale române de fete în Bucovina) În un articol al „Revistei politice“ din prima Ianuarie ce apare în Suceava, se vorbește cu multă cunoștință de cauză despre înființarea de scoale române de fete în Bucovina. Ideea e foarte bună, urmeze numai și realizarea ei și atunci vom felicita din inimă pre frații noștri bucovineni.

* (Un lup omorit.) Din Chirpăr ni se scrie: În 7 Ianuarie v. 6 lupi au alarmat câinii unui proprietariu de oi din comuna Chirpăr la 10 oare seara. Mânați de foame ei au venit până în curtea vecină, ca să-și caute intrare în curtea cu oile. Câinii însă i-au prevenit și venindu-le și succurs au atacat pre unul din acei 6 oaspeți nechemăți ca să-i ceară justificarea cutezanții sale, și fără ca să mai reflecteze, că ei trăesc în țeară liberă, ei l'au chiar omorit. Ceilalți tovarăși în loc să-i sară în ajutoriu, l'au părăsit în mod perfid.

În 8 dimineața s'a vădit, că bestia era de o mărime considerabilă, schiop de piciorul cel drept dinainte și orb de un ochiu. Poate că cutezanța lui este de a se atribui numai unui moment de desperare din cauza, că nu putea să-și mai continue cu succes profesiunea. Oerii l'cunoseau foarte bine și spun, că în anul trecut au avut norocirea mai de multe ori de visita acestui invalid.

* (Imprumuturile de cassă ungară.) La finea ședinții din 20 Ian. a casei deputaților așternu ministrul president, Tisza, raportul prescris în lege despre realizare imprumuturilor de cassă care sună astfel: Articolul de lege 32 din an. 1887 imputernicesce pe ministrul de finanță a crea spre întregirea pozițiilor casei statului 32 milioane floreni pe calea unei operațiuni de credit și § 3 al acestei legi conține dispozițiunea, că până la finea anului 1887 se se face raport parlamentului despre această operațiune. Voesc a răspunde acestei dispozițiuni, anunțând cu respect înaltei case a deputaților, că eu până acuma am făcut puțină întrebuintă de imputernicirea dată prin art. de lege, nefiind necesară o sumă așa de mare. După ce eu pe de altă parte nu voesc, ca prin o grabnică executare a unei mari operațiuni de credit să gravez și mai departe cursul hârtiei de valoare, ce afară de aceasta e foarte înfluițat de evenimentele politice, am asigurat d'ocamdată cerința casei statului prin negoțiere de anticipațiune.

Pe anticipațiunea făcută cu 5 1/2 procente am făcut cu totul pretensiune de 12 milioane fl. La finea anului arată anticipațiunea dimpreună cu interesele în sumă rotundă 7,358,100 fl. v. Afară de această datorie de anticipațiune am creat până acum din cele 32 milioane fl. numai 3,797,300 fl.,

pe calea emisiunii rentelor de hârtie; astfel că, abstragând dela datorie de anticipațiune espusă mai sus, se mai pot crea prin emisiunea hârtiilor de valoare încă 28, 206,619 floreni. Ministrul recereacă apoi casa deputaților să ia spre știință aceasta, deoarece dispozițiunilor legii, d'a asterne un raport hotărât, va fi în stare a satisface numai după terminarea operațiunii de imprumut.

* (Opurile lui Goethe.) După o notiță scoasă din librăria lui Cotta s'au vândut scrieri de ale marelui scriitoriu Goethe în preț de 504, 913 fl. v. a. în anii 1795—1865. Din această sumă a primit Goethe 233,969 fl. v. a. ear moștenitorii: lui 270,944 fl. v. a.

Despre o filială a reuniunii igienice-regnicolare, ce ar fi să se înființeze în Sibiu.

(Incheere.)

Scopul filialei din Sibiu ar fi deci în general: promovarea și ridicarea referințelor sanitare în Sibiu și în comitatul Sibiului, prin combaterea acelor factori stricțioși sănătății singuraticilor, cari cad în parte afară de sfera puterii administrative. Remânerea în drept în cultură și miseria sunt isvoarele principale ale cauzelor, cari impedecă progresul igienic. De ce folos e, d. e. aplicarea medicilor publici, cari au se opereze gratuit pe oamenii de tot sëraci, când superstițiunea îi impedecă a reflecta la ajutoriu medical. De ce folos e ajutoriu medical l'a care se reflectează, dacă bolnavul n'are mijloace pentru procurarea medicamentelor, pentru vîptul corespunzător și pentru alte condițiuni igienice, necesare pentru redobândirea sănătății? Ce folosese toată bunăvoința autorităților în referințele igienice, când cea mai oarbă necștiță și superstițiune lucră tocmai contrar intențiunilor celor mai bune? Adevărat este: Cultura poporului și progresul economic sunt marele panacee radicale, ce vor cura odată toate relele.

Noi trăim însă în present. Ori cât de ademenitoriu ne-ar apăre viitoriu binelui public al generațiunilor următoare, — și noi de sigur vom să facem tot posibilul pentru acest viitoriu — noi trăim în present și în așteptarea unui succes strălucit, ce se află într'o perspectivă depărtată, noi nu trebuie să ne uităm de datorințele noastre. Și dacă ni s'ar veni numai bucațele, vom fi mulțămiiți cu ele. Mai bine sfărmituri de cât nimic.

Mijloacele spre realizarea scopului nostru ne stau la dispozițiune, conform acestor espuneri. Luminarea poporului, sprijinirea materială a morboșilor sëraci, descoperirea scăderilor igienice comune și pașii spre combaterea acelor, acestea trebuie să formeze punctele cardinale ale agendelor. Modul și chipul cum are să se aducă acestea în îndeplinire se va putea stabili numai după constituirea filialei.

Programul operațiunii, după cum ni-l înfișăm noi se poate esprima prin următoarele puncte:

1. Ținerea de prelegeri în limba poporului spre popularizarea cunoștințelor igienice. Escursiuni prin comune spre acest scop. Redigiarea scrierilor populare igienice.
2. Sprijinirea materială a morboșilor sërmani prin asignări de bani la medicii, cari îi tractează.
3. Escrerea de premii pentru cei mai sănătoși copii și pentru pătinașii bețivi, cari s'au lăsat de beție; pentru combaterea beției și a mortalității celei mari a copiilor.
4. Atragerea intelligenților comunali (notari, preoți, învățători etc.) în sfera de interese a filialei, înfrurirea prin ei asupra poporului, pentru delăturarea șarlataniei.
5. Îndemnări bolnavilor la tratamentul medical. (Poate prin ridicarea de spitale comunale pentru bolnavi.)
6. Espunerea de păreri în cesiuni sanitare.

Crearea mijloacelor necesare de bani este fără îndoială una dintre cele mai grele misiuni. D'ocamdată aceasta s'ar putea rezolva num-i apelând la simțul de jertfă în general. Noi scem, ce i drept, că aplicarea spre jertfe e reclamată ași foarte mult prin tot felul de reuniuni, sperăm însă că acela, care e înclinat să jertfească mai mulți floreni pe an pentru reuniuni cu scopuri mai mici, va jertfi câte un florin pe an și pentru o reuniune cu scopuri mărețe și îndeobște folositoare.

Prin sumele adunate în o măsură mai lăpătată dela membrii sprijinitori cu oferirea de ajutor al autorităților este posibil acoperirea speselor materiale recerute de operațiunile igienice ale filialei.

Pentru ca însă lucrarea filialei să aducă roade, afară de condițiunile materiale de existență se recer: interes pentru cauză, bunăvoință și concordie. Lipsind aceste calități interne, nici o reuniuniune nu poate progresa. Și pentru ce oare nu ne-am unu într'u urmărirea de scopuri comune și umanitare?

În calea noastră să nu ne impedecăm nici de referințe politice, nici de cesiuni de naționalitate, nici de certe uricioase. Toate fantoamele acestea să dispară în față scopurilor sfinte ale binelui comun și ale umanității.

Viribus unitis!

Înainte de toate trebuie să fim oameni.

Dr. K—d.

Loterie.

Sâmbătă în 21 Ianuarie 1888.

Timișoara:	58	54	78	13	66
Viena:	20	13	86	44	76

Nr. 16/1888.

[1767] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de notariu comunal în comuna mare **Porcesci**, se scrie concurs cu termen până la **29 Ianuarie a. c.**

Venitele sunt: 400 fl. v. a. salariu anual; — 6 stângini lemne. Cuartir natural și tacsele prescise dela partide pentru lucrările private.

Reflectanții calificați au a-și ascerne cererile lor până la **29 Ianuarie a. c.** la sub-semnatul.

Sibiu, în 14 Ianuarie, 1888.

proto-pretorul
Fabrițius.

Nr. 999.

[1768] 3-3

EDICT.

Iacob Micu gr. or. din Vlădeni, carele de 14 ani a părăsit cu necredință pe legitima lui soție: Dina Pavel Podariu, pribegind în lume fără a se sci locul ubicațiunei lui, — se citează prin aceasta, ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subscrisul oficiu, căci la din contră procesul di-

voțial încaminat de soția sa se va pertracta și decide și în absența lui.

Zernesci, 21 Novembre, 1887.

Oficiul protopresb. al tractului Branului.

Traian Mețian, protopresb.

Picăturile lui St. Iacob.

Se întrebuințează ca mijloc spre deplină și sigură lecuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra boalelor, cronice, catar de stomach, slăbire de stomach, colică, junghieri, mistuire neregulată, tresaltare, batere de inimă, durere de cap etc. **Picăturile lui Iacob**, destilate conform receptului peregrinilor monăstirei Actra din 22 de plante de cură radicală din orient, unde și ați fie-care se întrebuințează cu cel mai mare succes spre cură, stipulă prin compunere la întrebuințarea picăturilor rezultat sigur.

Pre ul: **60 cr.**, o sticlă mare **1 fl. 20 cr. v. a.**, pe lângă trimitere ori asignațiune. **În toate farmaciile se află;**

Deposit principal: *M. Schultz, Hannover, Eschenstrasse 6.* [1452] 25-26

„ARDELEANA“ institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Ardeleana,” societate pe acții, se învită în virtutea §-lui 18 al statutelor societății la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Orăștie în **26 Februarie 1888 st. n. după ameați la 2 oare** în localul institutului (Strada Domnilor Nr. 12).

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii preste tot și despre rezultatul primului an de gestiune îndeosebi.
2. Raportul comitetului de supraveghiere.
3. Decidere asupra compturilor anuale și asupra împărțirii profitului curat.
4. Ficsarea marcelor de prezență pentru anul viitor.
5. Înmulțirea capitalului social.
6. Modificarea §§-lor 48 și 66 din statutele societății.
7. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.
8. Esmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, cari în sensul §§-lor 20, 21 și 22 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiați, sunt poțifiți a-și depune acțiunile sale și eventualele documente de plenipotență la cassa institutului cel mult până la 25 Februarie st. n. la 12 oare antemeridiane.

Orăștie, la 20 Ianuarie, 1888.

[1770] 1-1

Direcțiunea.**Se deschide abonament pe anul 1888**

la

„Amicul Familiei“ Diariu beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 și a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poezie, romane, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează cestiuni literare și științifice cu reflecșiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a românilor de pretutindene, precum și a celorlalte populațiuni din patriă, și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grigile vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postali.

„Preotul Român“ Diariu bisericesc, scolastic și literariu — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2¹/₂—3¹/₂ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre Dumineci, srbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericescă, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci — lei, platibili și în bilete de bancă ori marce postali.

— Colectanții primese gratis tot al patrulea esemplariu. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere —

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu“ în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Tot de aici se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Apologie. Discursiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet). Broșura I. II și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesci la toate srbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 26 coale. Acest op. de cuvântări bisericesci întrece toate opurile de acest soi aparute până acum — având și o notiță istorică la fie-care srbătoare, care arată timpul introducerii; fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva srbătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariul. Novellă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Poterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul perdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă originală. — Continuarea novelei: „Idealul perdut“ — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebue să se însoare. Novellă de Maria Schvartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Le-gouvé. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluț. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de scoală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui esemplariu cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op. întogmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta, pentru aceea îl și recomandăm mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la români de D. V. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin Ministeriul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Gramatica limbii române lucrată pe base sintactice de Ioan Butean, prof. gimn. Un volum de preste 30 coale. Prețul 2 fl.

Manual de stilistică de Ioan F. Negruțiu, profesor. Op. aprobat și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 16 Decembrie 1885 Nr. 48518. Partea practică foarte bogată a acestui op. — cuprindând compozițiuni de tot soiul de acte obveniente în referințele vieții sociale — se poate întrebuința cu mult folos de către preoți, învățători și alți cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu me uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertățiuni, epitafe ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în scoala populară pentru învățători și preparandii. Broș. I. scrisă de Gavril Trif, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritariul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui esemplariu broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritariu sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe secsele. Prețul unui esemplariu broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe secsele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui esemplariu e 10 cr.; 50 = 3 fl.; 100 = 5 fl.

Visul Prea santei Vergure Maria a Născătoarei de D-zeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui esemplariu spedit franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistola D. N. Iisus Christos. Prețul unui esemplariu legat și spedit franco e 15 cr.

[1765] 3-50